

U Świętego Michała

miesięcznik parafii św. Michała Archanioła w Skrzyszowie

BĄDŹ WIERNY AŻ DO ŚMIERCI I DAM CI WIENIEC ŻYWOTA

27 października 2024 * nr 10 / 217 rok XIX

Odpust ku czci św. Michała Archaniola

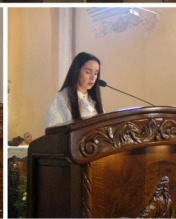
29 września br. w ostatnią wrześniową niedzielę obchodziliśmy w naszej parafii odpust ku czci św. Michała Archaniola. Kaznodzieją i sumistą odpustowym był ksiądz kanonik Jan Janiczek – emerytowany proboszcz parafii św. Pawła w Nowym Bytomiu. Sumę odpustową o godz. 11.00 w koncelebrze sprawowali również: ks. proboszcz Witold Tatarczyk, ks. kanonik Florian Ludziarczyk i ks. kanonik Józef Marek – emerytowany proboszcz z Pszczyny, obecnie mieszkający w Mszanie.

Przesłaniem płynącym z odpustowego kazania było pozwolenie na działanie św. Michała Archaniola w nas samych – jego pomoc w przezwyciężeniu narzekań, pokus i skłonności do grzechu. Bo *"Któż jak Bóg!"* I zgodnie z tym zawołaniem naszego potężnego świętego patrona trzeba tak jak on bronić wiary i dopuścić Boga do swojego życia.

O godz. 16.30 odprawione zostało *Nabożeństwo ku czci św. Michała Archaniola*, które od ubiegłego roku stale odprawiane jest 29 dnia każdego miesiąca pół godziny przed Mszą Świętą.

Serdecznie Bóg zapłać wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do przygotowania i głębokiego przeżycia uroczystości odpustowej. Bóg zapłać kaznodziei i sumiście – ks. kanonikowi Janowi Janiczkowi, wszystkim kapłanom, siostronom zakonnym, organistce, pocztom sztandarowym, strażakom, paniom w strojach ludowych, służbie liturgicznej, paniom za wystrój kościoła oraz wszystkim wiernym, którzy tak licznie uczestniczyli w sumie odpustowej oddając cześć naszemu potężnemu patronowi, który już od 88 lat patronuje naszej świątyni, parafii i całej wiosce.

ks. W. T.

Fide et Amore

W piątkowy, wrześniowy wieczór, po raz kolejny w naszej świątyni rozbrzmiały nuty *IX koncertu* w ramach *XVIII Międzynarodowego Festiwalu Twórczości Religijnej "Fide et Amore"*, który w tym roku organizowany był pod hasłem *"Mors et vita duello..."* z podtytułem *"Nad mostem śmierci i życia..."*

Międzynarodowy Festiwal Twórczości Religijnej "Fide et Amore" zainaugurowany został 2 sierpnia br. i trwał do 25 października br. Obejmował 12 artystycznych piątek oraz trzy wydarzenia dodatkowe (dwa literackie: pierwsze, z cyklu *"Usiądź w cieniu S(s)łowa a odpocznij sobie..."* – spektakl: *"A byłabym Panią świata tego..."*; drugie to wieczór autorski *"Nad mostem czasu..."* oraz konferencję naukową wokół św. Hildegardy z Bingen (1098-1179) – *"Mors et vita duello... Pomiędzy życiem i śmiercią..."* – wykłady: *"O śmierci na początku i końcu życia"*, *"Wartość życia i śmierci w dziele św. Hildegardy z Bingen"*, *"Tajemnica życia i śmierci w muzyce officium defunctorum"* oraz *"Między życiem a śmiercią... O chrześcijańskim i psychologicznym wymiarze przeżywania żałoby?"*). Całość skoncentrowana na tajemnicy śmierci i życia stała się okazją do zaprezentowania niezwykle bogatego repertuaru muzyki religijnej (od chóralu gregoriańskiego, poprzez twórczość sekwencyjną, muzykę wokálną, instrumentalną oraz wokálno-instrumen-

talną) oraz refleksji naukowej nad podjętym tematem życia i śmierci w perspektywie chrześcijańskiej. W ramach koncertów pojawiły się utwory bardzo cenionych i lubianych kompozytorów – Antonio Vivaldiego, Jana Sebastiana Bacha, Georga Friedricha Händla, Josepha Haydna, Wolfganga Amadeusa Mozarta, Felixa Mendelssohna-Bartholdyego, a także Stanisława Moniuszki, Henryka Mikołaja Góreckiego czy Krzysztofa Pendereckiego, które zostały zaprezentowane m. in. przez artystów z Hiszpanii, Niemiec i Francji, a także przez zespoły i solistów z Polski. Honorowym patronatem festiwal obejmują zarówno przedstawiciele duchowieństwa, władz, a także wybitne osobistości świata kultury. Festiwal *"Fide et Amore"* za każdym razem staje się niecodziennym wydarzeniem muzycznym i religijnym, prawdziwym świętem muzyki liturgicznej. Od początku głównym inicjatorem oraz dyrektorem artystycznym festiwalu jest ks. dr Wiesław Hudek – muzykolog, liturgista i poeta.

W tym roku wydarzenia festiwalowe gościły w kościołach regionu – Jastrzębiu Zdroju, Turzy Śląskiej, Żorach, Rogowie nad Olzą, Skrzyszowie, Wodzisławiu Śląskim, a także w instytucjach zaprzyjaźnionych z festiwalową ideą – w *Palacu Schlutterbachów* w Jastrzębiu Zdroju-Boryni, *Zespole Szkół Społecznych im. Wspólnej Europy* w Żorach oraz *Palacu Dietrichsteinów* w Wodzisławiu Śląskim.

27 września 2024 r. o godz. 19.00 w naszym kościele parafialnym pw. św. Michała Archanioła w Skrzyszowie, odbył się koncert IX festiwalu zatytułowany "ROSARIUM – Sonaty Bibera w transkrypcji na violę da gamba Matthiasa Bergmana". W repertuarze znalazła się twórczość Heinricha Bibera (austriackiego kompozytora i skrzypka czeskiego pochodzenia okresu baroku; znanego z mistrzowskiego stosowania *scordatury*; autora m. in. *Sonat Różańcowych*), Georga Muffatta (austriackiego kompozytora francuskiego pochodzenia okresu baroku; autora m. in. trzech Mszy *Salve Regina*) i Heinricha Bacha (niemieckiego organisty, kompozytora, wujka Jana Sebastiana Bacha). Wykonawcami byli: Dorota Zimna – klawesyn i pozytyw oraz Matthias Bergman – *viola da gamba* – artysta z Niemiec.

Dorota Zimna jest doktorem sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka; absolwentką Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy w klasie klawesynu; wykładowcą w *Katedrze Klawesynu, Organów i Muzyki Dawnej* swojej macierzystej uczelni. Była koordynatorem projektu naukowo-badawczego *Zapomniane dziedzictwo*, mającego na celu digitalizację i rekonstrukcję zapomnianych dzieł znajdujących się w polskich archiwach kościelnych. Występuje jako solistka i kameralistka. Współpracuje z wieloma zespołami i orkiestrami, m. in. *Akademie für Alte Musik Berlin*, *Neue Düsseldorf Hofmusik*, *Capella Bydgosiensis* i *Intemperata*, z którym wydała płytę z polską muzyką barokową. Brała udział w koncertach w Polsce, Niemczech, Włoszech, Belgii i na Ukrainie. Od 2009 roku koncertuje z zespołem *Laboratoire de la Musique* zdobywając z nim liczne, międzynarodowe nagrody. Jest prezesem *Stowarzyszenia Akademii Muzyki Dawnej*.

Matthias Bergman studiował współczesną i historyczną wiolonczelę w Monachium i Lubece, a także *violę da gamba* (dawny instrument muzyczny renesansu i baroku o ciemnym i cichym brzmieniu; budową zbliżony do skrzypiec, ale o sposobie trzymania podczas gry w pozycji pionowej na nodze lub między kolanami – z wł. *gamba* czyli noga) we Frankfurcie, Bremie i Bazylei. Mieszka w Mannheim. Jest wiolonczelistą-solistą w orkiestrze *Pfalztheater Kaiserslautern*, a także regularnie współpracuje z wieloma innymi orkiestrami, operami i zespołami, w tym *Akademie für Alte Musik Berlin*, *Staatsoper Stuttgart* czy *Freiburger Barock Consort*. Występował jako solista, kameralista i muzyk orkiestrowy na licznych festiwalach. Od października 2022 prowadzi klasę *wiolonczeli barokowej* w Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy.

Dorota Zimna i Matthias Bergman w bieżącym roku nagrali wspólnie 60 minutowy album "*Dziela wszystkie na Violę da gamba lub Wiolonczelę i Basso Georga Philippa Telemanna*" zawierający blisko 30 utworów muzyki klasycznej (płytę z tymi nagraniami można było nabyć po zakończeniu koncertu).

Koncert rozpoczął się słowem powitania i wprowadzenia skierowanym do wszystkich gości i słuchaczy przez ks. dr Wiesława Hudka – dyrektora festiwalu oraz słowem podziękowania i wdzięczności wszystkim tym osobom i instytucjom, bez których festiwal nie mógłby się odbyć.

Artyści wykonali sześć z 15 *Sonat Różańcowych* (po dwie sonaty z każdej z trzech tajemnic różańcowych – *radosnej, bolesnej i chwalebnej*) Heinricha Bibera, skomponowanych w 1676 roku, zainspirowanych kontaktami autora z *bractwem różańcowym*, nawiązujących do kontemplacyjnego charakteru różańca. *Sonaty* zachowały się w rękopisie sporządzonym przez samego kompozytora i zdobionym XV-wiecznymi rycinami przedstawiającymi tajemnice różańcowe. Nieco zapomniane po śmierci autora, odnalezione zostały w Monachium pod koniec XIX wieku i nowe życie rozpoczęły po publikacji w 1905 roku. Wszystkie *sonaty* ze zbioru charakteryzuje *scordatura* (czyli wykonanie utworu z *przeestrojeniem strun instrumentu* – zwłaszcza smyczkowego – jak skrzypce, wiolonczela – podczas gry). *Sonaty*, które usłyszeliśmy w trakcie koncertu były w autorskim opracowaniu wykonawcy – Matthiasa Bergmana, a niektóre z nich miały w niniejszym koncercie swoją prapremierę. Poszczególne *sonaty* przeplatane były czytaniem fragmentów rozważań tajemnic różańcowych, które nawiązywały do tytułów wykonywanych następnie *sonat*: 3 tajemnicy *radosnej* – *Narodzenie Jezusa*, 4 tajemnicy *radosnej* – *Ofiarowanie w świątyni*, 1 tajemnicy *bolesnej* – *Modlitwa w Ogrójcu*, 5 tajemnicy *bolesnej* – *Śmierć na Krzyżu*, 2 tajemnicy *chwalebnej* – *Wniebowstąpienie* i 4 tajemnicy *chwalebnej* – *Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny*. Koncert zakończył się *modlitwą do św. Michała Archanioła*, *modlitwą Ojciec Nasz*, *błogosławieństwem końcowym* i utworem "na bis" – 5 *sonatą radosną* – *Znalezienie w świątyni*.

Piątkowy wieczór był prawdziwą uroczą duchową dla słuchaczy. U progu zaczynającego się miesiąca różańcowego – października – doskonale wpasował się w charakter modlitwy różańcowej. Bo modlić można się kontemplacją, ciszą, muzyką, a nawet strojeniem instrumentów.

C. B.

XIII Archidiecezjalna Pielgrzymka Żywego Różańca do Katedry

Wspólnotę Żywego Różańca tworzą osoby, które każdego dnia ofiarują Matce Bożej jedną dziesiątkę różańca. Modlimy się indywidualnie w wybranym przez siebie miejscu i w dowolnym czasie. Ta prosta i głęboka modlitwa pomaga rozważać życie Chrystusa i tajemnice zbawienia. Dzięki nieustannemu przyzywaniu Maryi oddala niebezpieczeństwo rozpadu rodziny. Jest niezawodną więzią Komunii i pokoju.

W sobotę 12 października br. na zaproszenie naszego arcybiskupa Adriana pojechaliliśmy do Katowic do Katedry, aby wspólnie z naszymi członkami z innych parafii razem modlić się na różańcu i uczestniczyć we Mszy Świętej odprowadzonej w intencji wszystkich żywych członków Żywego Różańca z naszej archidiecezji.

Tam zawsze dowiadujemy się na konferencji naszego moderatora ks. kanonika Zbigniewa Koconia o nowych dziełach Żywego Różańca. Powstało Centrum Żywego Różańca, aby lepiej komunikować się pomiędzy archidiecezją i naszymi parafiami. Ks. Zbigniew mówił, że Żywy Różaniec jest wspaniałą drogą duchową, którą przemierzamy już wiele lat. Spotkał osoby, które należą do Żywego Różańca już wiele lat – niektóre obchodzili nawet złoty jubileusz. To wielki skarb dla Kościoła – ludzie, którzy wyrażają swoją wiarę, swoją miłość do Kościoła, "omadlają" intencje papieskie, misyjne, parafialne i włączają w tę modlitwę swoich bliskich. Moderator wspominał też o trwającej w całej Polsce nowennie, która trwa 9 lat. To duchowe przygotowanie do Jubileuszu 200-lecia Żywego Różańca, którego inicjatorką była bł. Paulina Jaricot. Zwrócił uwagę na rolę zelatorów, którzy animują życie Róż Różańcowych w parafiach. Mijemy świadomość, że nie jesteśmy ginącym gatunkiem, ale wspólnotą, która trwa blisko 200 lat. Zachęcał też do formacji wyrażającej się między innymi udziałem w rekolekcjach, na które zgłasza się coraz więcej osób.

Następnie ks. Grzegorz Wita mówił nam o misjach, o ich potrzebach i o tym, co zostało zrobione od ostatniego roku. My też jako skrzyszowska wspólnota Żywego Różańca przyczyniamy się do pomnażania dobra dla misji poprzez nasze ofiary. Głos zabrała też siostra Loretanka – siostry te dbają o dobrą chrześcijańską lekturę i wydają miesięcznik "Różaniec", który warto zaprenumerować.

Katedra wypełniła się ludźmi, którzy ukochali modlitwę różańcową. Po wspólnym odmówieniu tajemnic radośnych przyszedł czas na uroczystą Eucharystię. Mszy Świętej koncelebrowanej przez księży i abp seniora Wiktora

Skworca przewodniczył abp Adrian Galbas. W homilii stwierdził za Janem Pawłem II, że: *"Różaniec skupia w sobie całą głębię przesłania ewangelicznego i obejmuje całe życie chrześcijanina – jego przeszłość, teraźniejszość i przyszłość"*. Kommentując treść modlitwy "Zdrowaś Maryjo" wskazał, że jest ona związana z podejmowaniem decyzji kluczowych dla zbawienia. Wspominał słowa wypowiedziane przez jednego ze swoich profesorów, który podkreślał, że modlitwa potrzebna jest bardziej umierającym niż zmarłym. *"To umierający – mówił – ci, co są w godzinie śmierci muszą ostatecznie zdecydować"*. Metropolita wskazał na wspólnotowy wymiar modlitwy "Zdrowaś Maryjo", która *"przypomina nam o naszym losie i o danych nam obietnicach. Przypomina nam także, że nie jesteśmy na świecie sami, że jesteśmy Kościołem, czyli Wspólnotą. Zawsze przeciw mówimy tę modlitwę w liczbie mnogiej: módl się za nami – nigdy: módl się za mną. Nawet, gdy jesteśmy w pojedynkę. To piękne, bo w ten sposób my w modlitwie przyjmujemy innych i inni modlą się przyjmując nas"* – podkreślił. Arcybiskup zachęcał, by rozważając z Maryją życie Chrystusa myśleć też o własnych tajemnicach: radosnych, bolesnych, światła i chwalebnych. *"Odmawiając w ten sposób różaniec pozwolimy, by Ewangelia nie tylko była obok nas, ale jakby w nas przepływała, oczyszczała nasz świat, nasze serca, nasze myślenie, nasze zamiary, byśmy stawali się coraz bardziej ewangeliczni"* – mówił. Metropolita katowicki zwrócił uwagę także na wartość różańca w kontekście walki duchowej. Cytował św. Ojca Pio: *"Różaniec to miecz przeciw złu, które chce nad nami zapanować. Trwanie z Maryją przy Jezusie uzbraja mnie do walki z moją słabością, pozwala z nadzieją ruszyć w bój o zachowywanie Ewangelii"*. Dziękując wspólnotom Żywego Różańca za wytrwałą modlitwę apelował o wierność tej praktyce – *"Bez wiernej modlitwy schładzamy się coraz bardziej, wypalamy, gaśnie w nas wewnętrzny płomień, a wypełnia chłód"* – mówił. *"Kto oczekuje światła nowego dnia, trzymając zapalony płomień wiary? – My bądźmy tymi ludźmi!"* – zakończył abp Adrian.

Serdeczne Bóg zapłać pani Elżbiecie za zorganizowanie pielgrzymki, pocztowi sztandarowemu, który nas reprezentował i wszystkim uczestnikom – bo bez was, moi kochani, nic by się nie odbyło. Wszystkich zapraszam na kolejny wyjazd – do Panewnik na Adorację Bożego Żłóbka w dniu 11.01.2025 r. Zarezerwujcie sobie czas na wspólny wyjazd, bo warto.

Śczęść Boże! R. J.

W telegraficznym skrócie

W niedzielę 22 września br. przed kościołami naszej archidiecezji odbyła się zbiórka na rzecz poszkodowanych w Polsce powodzian.

23 września przypało liturgiczne wspomnienie św. Ojca Pio. W tym dniu po Mszy Świętej wieczornej każdy chętny mógł ucałować relikwie tego stygmatyka, które na codzień umieszczone są w ołtarzu bocznym św. Wawrzyńca.

25 września br. odprowadzona została Msza Święta o Dary Ducha Świętego na rozpoczęcie nowego roku formacyjnego dla wszystkich istniejących w naszej parafii grup i zespołów parafialnych. Pod koniec mszy przedstawiciele każdej grupy przedstawili ją w krótkim tekście, informując o ilości uczestników i charakterze działalności. /foto str. 8/

26 września br. w salkach *Domu Katechetycznego* odbyło się zorganizowane przez *Wspólnotę Domowego Kościoła* spotkanie informacyjno-zapoznawcze dla wszystkich chętnych małżeństw sakramentalnych pragnących pogłębić jedność małżeńską i mieć wsparcie w chrześcijańskim wychowaniu dzieci.

30 września br. odprowadzona została Msza Święta dziękczynna w intencji członkiń *Wodzisławskiego Stowarzyszenia Amazonek* z podziękowaniem za dar życia i wiary oraz z prośbą o zdrowie, dalsze łaski i siły w walce z chorobą. /foto str. 8/

1 października br. podczas pierwszego nabożeństwa różańcowego poświęcone zostały różańce i skarbcie dzieciom przygotowującym się do *Wczesnej i Pierwszej Komunii Świętej* oraz wszystkim chętnym. /foto str. 8/

3 października br. po Mszy Świętej szkolnej w salkach *Domu Katechetycznego* odbyło się pierwsze spotkanie *Kręgu Biblijnego*, który od tej pory spotykać będzie się co miesiąc, zawsze w I czwartek miesiąca. Zapraszamy wszystkich, którzy chcą odkrywać Boga w Biblii.

4 października br. w liturgiczne wspomnienie św. Franciszka z Asyżu po wieczornej Mszy Świętej każdy chętny mógł ucałować jego relikwie, które na codzień umieszczone są w ołtarzu bocznym św. Wawrzyńca.

Dzień 7 października – liturgiczne wspomnienie Matki Bożej Różańcowej, na prośbę Ojca Świętego Franciszka – przeżywany był jako dzień modlitwy i postu w intencji pokoju dla nas i całego świata.

W niedzielę 13 października br. obchodzony był *Dzień Papieski* związany z 46. Rocznicą wyboru Karola Wojtyły na *Stolicę Piotrową*. W tym dniu przed kościołem odbyła się zbiórka na rzecz *Fundacji Dzieła Nowego Tysiąclecia*, która finansuje stypendia dla młodzieży zdolnej ale mało zamożnej.

13 października br. w niedzielę przypadł również *Dzień Fatimski*. O godz. 16.30 odprowadzono różaniec fatimski, następnie Mszę Świętą w intencji wszystkich zcicieli Matki Bożej Fatimskiej, na zakończenie której odbyła się ostatnia

już w tym roku procesja z figurą Matki Bożej Fatimskiej wokół kościoła.

Również w niedzielę 13 października br. odbyło się ogólnopolskie liczenie wiernych uczestniczących we Mszy Świętej i przystępujących do Komunii Świętej. We Mszach Świętych uczestniczyło 1060 osób (w tym 593 kobiety i 467 mężczyzn), a do Komunii Świętej przystąpiły 504 osoby (w tym 317 kobiet i 187 mężczyzn). W ciągu całego następnego tygodnia od poniedziałku do piątku we Mszach Świętych uczestniczyło 667 osób, a do Komunii Świętej przystąpiły 422 osoby.

14 października br. w *Dniu Edukacji Narodowej* o godz. 17.30 odprowadzona została Msza Święta w intencji wszystkich pracowników przedszkola i szkoły podstawowej w Skrzyszowie.

18 i 19 października br. w naszej parafii odbyły się ostatnie już w tym roku *nauki przedmałżeńskie*.

W niedzielę 20 października br. o godz. 15.45 w naszym kościele odbył się *Koncert Papieski* poświęcony Świętemu Papieżowi Janowi Pawłowi II. Wykonawcami byli: *Zespół Spokobabki* oraz *Zespół Kameralny* i soliści (*relacja w następnym numerze gazetki*), a przed kościołem można było nabyć *kremówki papieskie* /foto str. 9/. Wspólna kawa czy herbata i słynna już *kremówka papieska* na pewno były dobrą okazją do pięknych wspomnień o św. Janie Pawle II.

22 października przypało liturgiczne wspomnienie świętego Jana Pawła II (*to dzień oficjalnego objęcia Stolicy Piotrowej przez Świętego Papieża*). Po wieczornej Mszy Świętej była możliwość ucałowania Jego relikwii.

Od 20 do 27 października br. trwał w Kościele *Tydzień Miśjyny*. Z tej okazji nasza parafia włączyła się w akcję prowadzoną przez *księżę Werbistów Kluc* do nieba. Polegała ona na zbiorze kluczy do różnego rodzaju zamków. Klucze są złomowane, a dochód przeznaczony na cele misyjne.

Dzieci uczestniczące w Mszach Świętych szkolnych, roratach czy cotygodniowych niedzielnych mszach, na które przynoszą *ziarno* – otrzymują drobne nagrody. Często w domach mamy dużo różnych, w dobrym stanie maskotek, aniołków czy też innych dewocjonalii i gadżetów. Każdy, kto chciałby sprawić radość dzieląc się nimi – może je przynieść do zakrystii lub na probostwo.

Prawie 60 uczniów klas ósmych przygotowuje się w naszej parafii do przyjęcia *Sakramentu Bierzmowania*. Chcemy otoczyć ich modlitwą, dlatego proponujemy dokonanie *Duchowej Adopcji Bierzmońców*. Z tyłu kościoła w koszyczku znajdują się kartki z imionami wszystkich kandydatów do *Sakramentu Dojrzałości Chrześcijańskiej*. Każdy chętny może taką kartkę zabrać i modlić się w intencji danej osoby.

Z tyłu kościoła stoi skrzynka, do której można składać *zalecki* za zmarłych, za których będziemy się modlić różaniec od *Dnia Zaduszego* czyli od 2 do 8 listopada br.

Kończy się miesiąc październik. W miesiącu tym odprawiane były nabożeństwa różańcowe – od poniedziałku do soboty o godz. 17.00, a w niedzielę o godz. 16.30. Każdego dnia różaniec prowadziły *Róże Różańcowe* oraz różne grupy i zespoły parafialne, a dzieci uczestniczące w tych nabożeństwach otrzymywały obrazki, z których na koniec powstała piękna wyklejanka. Za uczestnictwo wszystkim wiernym serdeczne Bóg zapłać!

*

Podziękowania do wszystkich parafian i nie tylko, za wszelkie formy służby na rzecz naszej parafii: pracy, pomocy finansowej i materialnej, gesty życzliwości, uczynności, dobre słowo! Serdeczne Bóg zapłać za wszelkie dary, Bóg zapłać za wpłaty na konto parafialne (podawane w każdym numerze gazetki), Bóg zapłać za wszelkie indywidualne ofiary. Bóg zapłać za wszystkie gesty pomocy i życzliwości:

Anonimowi Ofiarodawcy, Boenisz Danuta, Brzemia Teresa Eugeniusz, Cudejko Danuta Marian, Dróżdż Klara, Firma Handlowo-Usługowa Gedeon – Kosider Joanna Krzysztof, Grabiec Agnieszka Jerzy, Grabiec Luiza, Hojka Aniela, Hudek Wiktor, Janeta Konrad, Jochem Aniela, Kamińska Irena, Klapuch Izabela Tadeusz, Klapuch Maria Jan, Klepek Gertruda Franciszek, Kopiec Barbara Jan, Kopiec Marzena Mirosław, Kubica Danuta Jan, Lubos Aniela, Maciejewska Rita, Małysz Justyna Grzegorz, Marcol Hildegarda, Musiol Mariola Lucjan, Paczula Lidia, Palka Mariola Andrzej, Pysz Halina, Spandel Wiesława Henryk, Swoboda Zenon, Szczepański Iwona Bogusław, Szczypka Danuta Kazimierz, Szlachta Urszula, Szula Małgorzata, Tatarczyk Krystyna, Wala Robert, Walter Erna, Wnuk Danuta, Wojacek Jadwiga Zbigniew.

Nie chcąc pominąć nikogo – wszystkim serdeczne Bóg zapłać!

ks. W. T.

Stygmaty

Na przełomie września i października obchodziliśmy liturgiczne wspomnienia dwóch wielkich świętych – św. Ojca Pio i św. Franciszka z Asyżu, których relikwie są w posiadaniu naszej parafii, a którzy obdarowani byli *stygmatami*. *Stygmaty* od lat owiane tajemnicą budzą ciekawość, ale także wątpliwości.

Teologowie – najprościej mówiąc – mianem *stygmaty* (z greckiego *stigma* – piętno, znamie) określają rany, które objawiają się zewnętrznie – albo przebijając serce fizycznie, albo pojawiając się na pewnych częściach ciała. Mogą pojawiać się na dłoniach, nogach (*w miejscu wbicia gwoździ*); na plecach (*od chłosty*); na klatce piersiowej (*z powodu przebiecia włócznią*); na głowie (*od korony cierniowej*). Technicznie nazywa się takie rany "*stygmatami imitującymi*". Zdarzają się też *stygmaty figuratywne*, czyli rany, z których sączy się krew, zostawiając ślady na bieleźnie oraz *stygmaty niewidzialne*, które nie objawiają się ranami, ale odczuwane są boleśnie w miejscu ran Chrystusa. Duchowość natomiast wszystkie *stygmaty* określa *ranami miłości* – mają bowiem odniesienie do ran Chrystusa, który cierpiał męki krzyża z miłości do człowieka. Teolodzy wyliczają również 5 kryteriów niezbędnych do uznania *krwawych stygmatów* za autentyczne: charakteryzują się zmianą tkanki w miejscach, w których był zraniony Chrystus; pojawiają się nagle i spontanicznie; nie ropieją, nie gniją, często wydzielają słodki zapach przypominający woń kwiatów; *stygmaty* krwawią krwią tętniczną, nie goją się często przez tygodnie, a nawet lata oraz pozostają niezmiennie nawet po zastosowaniu zabiegów medycznych.

Stygmaty – jak wiele innych rzeczy są darem od Boga i zawsze były owocem intensywnego modlitwy, którą różniej "*odbijała się*" także na ciele człowieka. Pojawienie się ich zawsze jest poprzedzone wyraźnymi znakami: ekstazami czy wizjami, którym towarzyszy wyraźnie wyczuwany zapach (*np. fiołków lub róż*). Wpisują się one w konkretny kontekst liturgiczny każdego piątku, *Wielkiego Tygodnia* czy niektórych świąt. Mogą być widoczne przez kilka godzin, miesięcy albo całe życie. Osoba nimi obdarowana czuje się tak, jakby została oddzielona od swojego ciała, zawieszona między niebem a ziemią.

Tylko w dwóch przypadkach (*choć w historii Kościoła odnotowano kilkadziesiąt przypadków stygmatyzacji*) *stygmaty* zostały uznane za autentyczne, czyli stwierdzono, że były one wynikiem interwencji samego Boga. Było tak w przypadku św. Franciszka z Asyżu – pierwszego *stygmatyka* w dziejach ludzkości. Otrzymał je 2 lata przed swoją śmiercią, 17 września 1224 r. na górze Alvernia (*znaki męki Pana miał odcisnięte na dłoniach, na boku i na stopach*).

Drugi przypadek *stygmatów* uznanych przez Kościół to *stygmaty* św. Katarzyny ze Sieny, które otrzymała 1 kwietnia 1375 r. w kościele w Pizie, w formie krwawych promieni (*nie zaś otwartych ran*).

Stygmaty nigdy nie były dowodem świętości człowieka. *Kongregacja Spraw Kanonicznych* nie widzi w nich dowodów na heroiczność życia i praktyki cnót danej osoby – stanowią one raczej przeszkodę i utrudnienie w procesie beatyfikacyjnym. Kościół nie zajął jeszcze ostatecznego stanowiska w kwestii *stygmatów*. Stale jest na etapie badań, co wpływa na tego typu doświadczenia – czy jakiś intensywny przebieg życia wewnętrznego danej osoby, czy coś zupełnie innego.

Medycyna również nie zawsze potrafi wyjaśnić znaki *stygmatów*. Cały czas są prowadzone badania w tym kierunku, ale nie ma jeszcze ich jednoznacznych rezultatów, bo znaki te nie pojawiają się "*na zamówienie*". Najczęściej *stygmaty* próbuje się badać w momencie, gdy one już są, a nie w momencie ich pojawiania się. Ojciec Pio ponad 50 lat cierpiał z powodu ran na dłoniach, nogach, rany w boku i najbardziej na prawym ramieniu (*odkrył ją przed Karolem Wojtyłą – przyszłym papieżem Janem Pawłem II podczas ich spotkania w 1947 r.*). Jego rany zniknęły dopiero w chwili śmierci. Mimo wysiłków lekarzy, rany Ojca Pio nigdy się nie zamknęły, nie zagoiły ani nie zablizowały. Lekarze pozostali wobec nich bezradni. Procedura rozpoznawania wciąż nie została zakończona. Dlatego też Kościół jest bardzo ostrożny wobec zjawiska *stygmatów* – *stygmaty* św. Katarzyny ze Sieny były przedmiotem kontrowersji przez dwa stulecia.

Stygmaty ukrywały noszone na ciele znaki męki Chrystusa, bo nie czuli się ich godni. Wzbraniali się przed afiszowaniem tych przeżyć. Unikali rozgłosu, traktując to przede wszystkim jako rodzaj szczególnej łaski od Pana. Ale też bardzo pragnęli odpowiedzieć swoim życiem na te znaki Bożej miłości, które nosili odcisnięte na swoim ciele; chcieli tę miłość Bożą, którą nosili w swoim wnętrzu, objawić światu, zachęcając innych do równie wielkiej, a może jeszcze większej gorliwości. Nie skupiali na sobie uwagi. Zbiegali o to, aby oczy i pragnienia innych były zwrócone tylko i wyłącznie na Chrystusa, który cierpiał za nas. Dla *stygmatyków* najważniejsze było to, żeby we wszystkim działał się Jego wola.

Stygmaty swoją postawą i cierpieniem pokazują nam pragnienie odkrywania we wszystkim, co nas spotyka – pięknego czy bolesnego – obecności Boga, który przez to, co nas spotyka, również dokonuje dzieła zbawienia świata.

oprac. C. B.

źródło: www.niedziela.pl, aleteia.org

Prace parafialne

W miesiącu październiku prace przy parafii skupione były wokół pielęgnacji tui. Praca przy tujach rosnących wokół cmentarza była szczególnie ciężka i nawet niebezpieczna. Ścięcie koron wymagało naprawdę wysiłku i kunsztu. Tam krzewy nie rosły w jednym rzędzie, ale w kilku, mocno też poprzerastane różnymi dzikimi krzewami. Dalej trwały prace przy nasadzie krzewów płozących i muszą być kontynuowane jeszcze w najbliższym czasie. Mamy nadzieję, że pogoda dopisze.

Gruntownie został wyremontowany kubel na śmieci o pojemności 1100 litrów, a kolejne zostały odnowione i wymalowane.

Czekają nas prace związane z obsypywaniem piaskiem kostki brukowej na wszystkich alejkach i parkingach. W przeciwnym razie, gdy spadnie śnieg i chwyci mróz, rozsądzi nam alejki i będzie problem. Czekają nas prace związane z założeniem na okna w kościele osłon zimowych.

Serdecznie Bóg zapłać wszystkim życzliwym przychodzącym do pomocy osobom, zarówno paniom jak i panom. Bóg zapłać też wszystkim ofiarodawcom i darczyńcom, bo bez tej pomocy też trudno by było myśleć o inwestycjach.

ks. W. T.

Rekolekcje dla mam

Drogie mamy!

Serdecznie zapraszam do udziału w rekolekcjach dla mam pod hasłem *"Radosne macierzyństwo we współpracy z łaską"*, które odbędą się w pięknym *Domu Rekolekcyjnym "Nazaret"* w pobliżu *Bazyliki Matki Bożej Miłości i Sprawiedliwości Społecznej* w Piekarach Śląskich, w terminie 15-17 listopada 2024 roku.

Bez względu na to, czy jesteś mamą maluszka, nastolatka lub mamą, której dzieci

Rekolekcje dla Mam
"Obdarowana"
15-17.11.2024

Dom Rekolekcyjny Nazaret w Piekarach Śląskich
Duszpasterz: ks. Jacek Stawiec
Kontakt: 406 48
E-mail: DiakoniaWspolnotyRodzinnej.pl
Kontakt: Joanna Kosider, tel. 532 832 759
E-mail: joannakosider@gmail.com

opuściły już gniazdo rodzinne, z pewnością znajdziesz coś dla siebie w tym świętym czasie, do którego zaprasza Cię Bóg.

Będziesz mogła się zatrzymać, by wsłuchać się w *Słowo Boże*, w słowa innych mam, a także w samą siebie. Głównym tematem rekolekcji będzie *"Obdarowanie"*, dlatego ufam, że każda z mam wyjedzie ubogacona odkryciem, jak bardzo jest obdarowana.

Joanna Kosider

GODZINY OTWARCIA KANCELARII PARAFIALNEJ

Poniedziałek 8.00 – 9.00 i 16.00 – 17.00
Wtorek nieczynne
Środa 8.00–9.00 i 18.00–19.00

Czwartek
Piątek
Sobota

nieczynne
16.00 – 17.00
nieczynne

W ostatnim czasie: Jubilaci i Solenizanci:

Ludwik Salamon - Roczek

*Przez Chrztost Świety
do naszej Wspólnoty Kościoła
włączona została:*

Amelia Nina Durczok - c. Łukasza i Sabiny

Antoni Reclik - Roczek

Krzysztof Kosider - 44. Rocznicza Urodzin
Weronika Kosider - 11. Rocznicza Urodzin

**Luiza Grabiec
90. Rocznicza Urodzin**

**Roman Walter
85. Rocznicza Urodzin**

**Henryk Kopiec
75. Rocznicza Urodzin**

**Jan Kubica
70. Rocznicza Urodzin**

**Ewa Psota
60. Rocznicza Urodzin**

**Andrzej Grobelny
55. Rocznicza Urodzin**

**Józef Tatarczyk
54. Rocznicza Urodzin**

**Anna Robak
42. Rocznicza Urodzin**

**Dominik Sobik
14. Rocznicza Urodzin**

Parafia św. Michała Archanioła w Skrzyszowie
ul. Wyzwolenia 39, 44-348 Skrzyszów
ING Bank Śląski 40 1050 1403 1000 0023 0745 8881
tel. (32) 47 26 608
e-mail: witold.tatarczyk@katowicka.pl
<http://www.skrzyszwoparafia.pl>

Bieżący numer gazetki współtworzyli: ks. Witold Tatarczyk,
Renata Jureczko, Joanna Kosider, Celina Burda.

Nakład: 470 szt. skład: Cela e-mail: burdzik@vp.pl
Druk: Drukarnia "LEGIS" Wodzisław Śl. ul. Jastrzębska 157

Rocznik 1984 - 40. Rocznica Urodzin

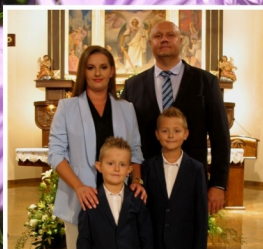
Grażyna i Czesław Rduch
50. Rocznica Małżeństwa

Gertruda i Franciszek Klepek
50. Rocznica Małżeństwa

Aurelia i Bogdan Matula
40. Rocznica Małżeństwa

Barbara i Damian Nawrocki
10. Rocznica Małżeństwa

Justyna Lewicka - Jakub Stolarski

Monika Waniek - Fryderyk Mazur

Sakramentalny Związek Małżeński zawarli:

Requiescant in pace...

Hildegarda Marcol
lat 79

Stefan Drobczyk
lat 75

Alfred Moldrzyk
lat 59

Bolesław Kubica
lat 76

Anna Witosz
lat 86